

[Aksel Larsen.]

kildeskat, afskaffelse af skattefradragsreglen, effektivisering af skatteligningen, afskaffelse af afskrivningsreglernes vildskud, oprydning i junglen af urimelige asociale fradrag på selvangivelsen, alt sammen i det væsentlige i overensstemmelse med de tanker, socialistisk folkeparti fremførte i sit Elsehovedprogram af 1959, og som vi yderligere har udbygget siden. Forbundet hermed og som led i dette ønskede regeringspartiet merværdiafgiften, momsen kaldet.

Vejen til gennemførelse af alt dette åbnedes ved valget den 22. november 1966, hvor de borgerlige partier mistede flertallet her i tinget og socialdemokratiet og SF tilsammen opnåede flertal. At de radikale derefter måtte anses for forpligtet til at medvirke ved skattereformen, er efter dette partis før valget fremlagte politik klart. Straks efter valget erklærede det konservative folkeparti sig beredt til at stemme for såvel kildeskat som skattefradragsreglens afskaffelse, og venstre har jo senere, det må erkendes, meget tøvende sagt noget lignende.

Stillingen i dag viser, at de tre partier helst vil glemme disse løfter. Efter valget tilkendegav de to partier, der i dag har flertallet i tinget, at nu ville vi gennemføre den politik, der på indenrigspolitikens område var formuleret i det såkaldte protokolat af 26. november 1966 og i statsministerens åbningstale ved det nye folketingssammentræden. Der var skabt et flertal herfor, og naturligvis kunne dette flertal ikke lade sine væsentlige fælles programpunkter falde eller kastre.

Resultatet af alt dette behandles her i dag ved anden behandling af de fire skatte-lovsforslag. Det er interessant at konstatere, at nu vil venstre, de konservative og de radikale ikke være med til afskaffe skattefradragsreglen, de vil ikke være med til at begynde oprydningen i fradragsjunglen, de vil fortsat kæmpe for de store indkomsttageres skatteprivilegier; det er ganske interessant, at de borgerlige partier nu som tidligere har så travlt med at appellere til folks kærlighed til deres pengepung i stedet for at interessere sig for, hvad der er nødvendigt for dette land, og hvad der gavner dets befolkning som helhed.

Ja, ganske vist vil de konservative nok stemme for kildeskatten, men i fællesskab modsætter de tre partier sig momsen med en fanatisme, der næsten er større end den, hvormed de før den 10. maj kæmpede netop for denne omsætningsskat. Det var det, der var alfa og omega i deres påståede skatte-reform, og det fremgår også af de taler, vi allerede har hørt her, at de ville nok være med til momsen, hvis den kunne blive et led i en såkaldt skattereform, hvorved man sikrede sig, som det siges af de konservative i deres afsnit af betænkningen, at skatten på arbejde og forbrug blev lettet, medens der blev lagt større vægt på forbrugsskat-terne.

Dette med skatten på arbejdet og forbruget skal jo tages med et korn salt; dermed menes, at man ville have lettet indkomst-skatteerne for dem med de større og de helt store indtægter, og den vrede, man nu giver udtryk for her fra talerstolen, ja, den belyser jo kun, at det, man i særdeleshed er utilfreds med, det er, at i det omfang der sker en ændring af skatteskalaerne, vil denne ændring medføre, at de med de små og mellemstore indkomster bliver mere retfærdigt beskattet, end de blev før. Dette standpunkt søger de tre nævnte partier at camouflere gennem et røgtæppe af detailkrav og påstande om, at de er blevet politisk belukset; vi har hørt hr. Poul Møller tale harmdirrende om dette.

Må jeg have lov til at sige til hr. Poul Møller og til tinget og offentligheden, når hr. Poul Møller nu har bragt dette så indgående frem: det er rigtigt, at der har været forhandlinger imellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti; det er rigtigt, at disse forhandlinger er blevet ført sideløbende med de forhandlinger, der førtes mellem 4 partier, men det er ikke rigtigt, at de radikale og de konservative kun kunne blive underrettet om disse forhandlinger igennem aviserne; de vidste udmærket, at de fandt sted; det er måske endda dette, der har gjort dem interesseret i at koble sig ind i forhandlingerne.

Hr. Poul Møller beklager sig nu over, at der var ting, vi havde talt med regeringen om, som man ikke fik oplysninger om. Når denne påstand fremsættes, er jeg nødt til — selv om man vel egentlig helst skulle undgå at komme ind på, hvad der er talt om i, om jeg så må sige, private partiforhand-